

Resclosa a l'aiguabarreig

Castellgalí

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Raval del Breny. Riu Llobregat.
Emplaçament Poc després de la unió del Llobregat i el Cardener, davant del barri del Breny

Coordenades:

Latitud: 41.67803
Longitud: 1.85303
UTM Est (X): 404533
UTM Nord (Y): 4614665

Classificació

Número de fitxa 08061-59
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XIX
Any 1867
Autoria de l'element: Miquel Cots
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A09013
Autoria de la fitxa Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 06/05/2006 - 02:00

Descripció

L'antiga fàbrica de can Soler de Sant Vicenç de Castellet disposava d'un canal que transportava l'aigua des de l'aiguabarreig dels dos rius on hi havia la resclosa, fins a la fàbrica. El canal té uns 1.790 m de longitud i uns 3 metres d'amplada, i discorre paral·lel al Llobregat. Inicia el seu recorregut després del pont de dues aigües, a Castellgalí, on hi ha la resclosa al riu un cop s'han unit els cabals del Llobregat i el Cardener. Al marge esquerre del riu, després de la unió dels dos, hi ha un bagant que dona entrada a l'aigua al canal. La resclosa forma un angle obert i és un mur vertical del costat que rep l'aigua i inclinat per l'altre. Està construïda amb grans blocs de pedra disposats ordenadament i encimentada per la part superior. Al costat dret hi ha el bagant que permet el pas de l'aigua al canal i, poc després, un bagant de desguàs més petit.

Història

La resclosa i el canal van ser construïts com iniciativa de Miquel Cots, que va construir la fàbrica Soler, una de les primeres en instal·lar-se al municipi de Sant Vicenç de Castellet. Aquest enginy hidràulic permetia a les empreses fabricar la seva pròpia energia amb l'aigua del Llobregat. Miquel Cots va comprar a Ignasi Dardet l'heretat torre del Breny el 1867. A la zona de la Torre del Breny al terme de Castellgalí, a la confluència dels rius Llobregat i Cardener, va fer una resclosa i l'inici del canal. Per a la construcció del salt d'aigua i de la resclosa es va aprofitar la pedra tallada del monument funerari romà de la torre del Breny, quedant reduïda aquesta a una tercera part de la seva alçada original. Aquest canal es va convertir en un dels elements més ambiciosos de l'evolució industrial de Sant Vicenç; proporcionava energia a les dues fàbriques que va promoure Cots, a més de ser utilitzat per el regadiu al municipi. També l'any 1867 Francesc Ginferrer, Francesc Playà i el promotor Miquel Cots, van acordar perllongar el canal per arribar a cal Balet. La fabricació de la resclosa va suposar una important alteració del monument romà i per tant el més important espoli de patrimoni cultural a Castellgalí.

Bibliografia

Suades, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parcir Edicions, 1986. Suades, J. (1996). Història gràfica de Sant Vicenç de Castellet, 1890-1936. Virós, Ll. (2003). Sant Vicenç de Castellet, un cas d'industrialització hidràulica. VI Jornades d'Arqueologia Industrial de Catalunya. Lleida.

